

РЕШЕНИЕ

№ 1490

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-19 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Невена Чеуз

при участието на секретаря Маргарита Ив. Д.а
като разгледа докладваното от Невена Чеуз Гражданско дело №
20231100107374 по описа за 2023 година

Искове с правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ .

В исковата молба на К. Д. Р. се твърди, че на 10.02.2023 г., около 00.20 часа, в гр. София при движение по бул. „Черни връх“ с посока от бул. „Хенри Ибсен“ към бул. „Джеймс Баучър“ и след кръстовището с бул. „Н.Й.Вапцаров“ е осъществено ПТП последователно от водача на лек автомобил „Ауди А3“ с рег. № ***** – К.М. И.ов със спрелите на червен сигнал на светофарната уредба в насрещната пътна лента лек автомобил „КИА Сеед“ с рег. № ***** и лек автомобил „КИА Сеед“ с рег. № ***** МК. Изложени са твърдения, че след пътния инцидент ищцата, като пътник в лек автомобил „КИА Сеед“ с рег. № ***** МК, била откарана в спешното отделение на УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ ЕАД с оплаквания от остра болка, оток, деформация, ограничен обем на движение в областта на дясна китка и ограничени движения в областта на предмишницата и шията. Била й направена рентгенография и проведено оперативно лечение на предмишницата, изразяващо се в репозиция и фиксация с помощта на плака и винтове под рентгенов контрол като е наложен един брой редон дренаж. Била установена изправена на шийна лордоза като било предписано лечение с поставяне на шийна яка, а по отношение на установената повърхностна травма на носа били предписани студени процедури с мазане на назален крем.

Твърди се, че ищцата търпяла болки и страдания, негативни емоционални реакции, ограничения при извършване на елементарни дейности, включително ежедневни битово-хигиенни нужди. Не можела да спи спокойно, станала нервна, тревожна и раздразнителна като се затворила в себе си и занемарила външния си вид. Сторила и имуществени разходи по повод своето лечение.

Предвид тези фактически твърдения ищцата е мотивирала правен интерес от предявяване на исковете и иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответното дружество, като застраховател по риска „ГО” на водача на лек автомобил „Ауди”, да ѝ заплати сумата от 40 000 лв. – обезщетение за причинени неимуществени вреди и сумата от 2 792 лв. – обезщетение за имуществени вреди. Претендира се законна лихва и сторени разноси, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът ЗАД „ОЗК - 3.“ АД, редовно уведомен, е депозирал писмен отговор с релевиращи в същия възражения. Претендира разноси.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност с оглед нормата на чл. 235 ал.2 и ал.3 от ГПК и съобразно приетият доклад по делото, прие за установено следното от **фактическа и правна страна**:

Нормата на чл. 429 ал.1 от КЗ установява, че с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, а разпоредбата на чл. 432 ал.1 от КЗ предоставя право на увредения, спрямо който застрахованият е отговорен да иска обезщетението пряко от застрахователя. За да се породят това право следва да бъдат изпълнени изискванията на нормата на чл. 380 от КЗ, а именно отправена писмена претенция до застрахователя по риска „ГО” и изтичане на срока за окончателно произнасяне от страна на застрахователя, визиран в разпоредбата на чл. 496 ал.1 от КЗ – 3 месеца, считано от предявяване на претенцията пред застрахователя.

В настоящото производство са ангажирани доказателства за заявена писмена претенция пред застрахователя – ответник на 23.03.2023 г. като към

датата на заявяване на иска в съда срокът, посочен в чл. 496 ал.1 от КЗ е изтекъл, поради което същият е процесуално допустим.

Правно релевантните факти по отношение на предявения иск са установяване на договорно правоотношение по договор за застраховка, покриващ риска «Гражданска отговорност», сключен между деликвента и ответното дружество, противоправно деяние на деликвента, от което са настъпили вредни последици, които са в причинно-следствена връзка с деянието, техният вид. Същите, съобразно правилата за разпределяне на доказателствената тежест, подлежат на установяване от ищеца. В тежест на ответника е да обори законоустановената презумпция за виновност, залегнала в нормата на чл. 45 ал.2 от ЗЗД.

Страните по делото не са формирали спор относно обстоятелството, че ответникът – застраховател е в застрахователно правоотношение, покриващо риска «гражданска отговорност» със сочения деликвент. Това обстоятелство е обявено и за безспорно и ненуждаещо се от доказване с нарочно определение на съдебния състав.

Страните не са формирали спор относно факта на осъществяване на ПТП-то и неговите участници.

Субективният елемент от фактическия състав на деликта е установен от заключението на изслушаната по делото САТЕ, изготвена от вещото лице В. К. Д. и констатациите на протокола за ПТП. Съгласно заключението на вещото лице, причина за пътния инцидент са субективните действия на водача на лек автомобил «Ауди А3» с органите на управление на автомобила като водачът е управлявал автомобила със скорост от 125 км/ч при техническа възможност да управлява с максимално допустимата скорост на движение, при което да контролира траекторията на движение и автомобилът не би загубил устойчивост.

Настъпилите вреди за ищеца и причинно-следствената връзка между деянието и вредите се установяват от изслушаната по делото СМЕ, изготвена от вещото лице д-р К. А. С.. В заключението си, експертът посочва, че при процесното ПТП ищцата е получила счупване на двете кости на дясна предмишница в областта на гривнената става, контузия на носа, навяхване на шията.

Вещото лице е посочило, че за настъпилите увреди е проведено

оперативно лечение, изразяващо се в наместване на фрагментите и фиксиране на счупването с плака и винтове. Обоснован е извод, че периодът на лечение е около 6 месеца, през който период ищцата е търпяла болки и страдания, които са били с по-голям интензитет през първите два месеца. Обоснован е и извод, че при ищцата е наличен оперативен белег по вътрешната страна на дясна предмишница с надлъжен ход и дължина 18 см на нивото на кожата и ограничен обем движение при изправяне на китката нагоре от 50 градуса, при норма от 70 градуса, които имат траен характер. Вещото лице е посочило, че финансовите документи и направените разходи по тях са във връзка с проведеното лечение.

Понесените от ищеца неблагоприятни последици се установяват и от свидетелските показания на А.Г.К., фактически съпругески съжител на ищцата, разпитан в съдебно заседание на 26.02.2024 г., кредитирани от състава на съда при съблюдаване правилото на чл. 172 от ГПК.

Доколкото понесените от ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и ограничения, представляват пряка и непосредствена последица от деянието, същите подлежат на репарация, като обезщетението следва да се определи от съда по справедливост по арг. от чл.52 от ЗЗД. При определяне на размера на обезщетението съдът следва да има предвид възрастта на ищеца, вида на увредите, периодът, в който същите са търпени и други обстоятелства. Под други обстоятелства следва да се имат предвид конкретните болки и страдания, претърпени от ищеца. В тази връзка следва да се вземе предвид претърпяната хирургическа интервенция, ограничения обем движения в дясна предмишница и наличния оперативен белег, които са с траен характер. Настоящият съдебен състав счита, че при преценка на посочените по-горе критерии справедливо би било да се присъди сума в размер на 30 000 лв. като за горницата до пълния предявен размер от 40 000 лв. искът следва да се отхвърли като неоснователен.

С оглед приложените писмени доказателства, установяващи заплащане на сума в размер на 2 792 лв. за закупени медицински консумативи – разширен остеосинтезен пакет и с оглед заключението на вещото лице за проведена рехабилитация респ. извършена хирургическа интервенция искът за имуществени вреди е изцяло основателен.

Заявеното възражение за съпричиняване в писмения отговор и при

ангажираните от страните доказателства, настоящият съдебен състав намира за основателно, с оглед изявлението на вещото лице в съдебно заседание от 26.02.2024 г., че при поставен предпазен колан не би била налична контузията на носа респ. останалите увреди биха се получили и при наличието на обезопасителен колан. Повърхностната контузия на носа като налична увреда е пренебрежимо малка с оглед на останалите причинени телесни увреждания при ищцата, поради което настоящият съдебен състав намира, че приносът при увреждането от страна на ищцата е минимален и възлиза на 3%, с който процент следва да бъде редуцирано обезщетението за неимуществени вреди т.е. същото следва да бъде определено на сума в размер на 29 100 лв.

С оглед на обстоятелството, че претърпените имуществени вреди касаят разходи по лечение на увредата в дясна предмишница, която би се получила и при поставен предпазен колан, предвид коментираните изводи на СМЕ, а не контузията на носа, според настоящият съдебен състав липсва основание за редукия на обезщетението за имуществени вреди.

По отношение претенцията за заплащане на мораторна лихва съдът намира следното: Нормата на чл. 497 ал. 1 от КЗ предвиди, че лихвата за забава върху застрахователно обезщетение се следва от по-ранната от двете дати – изтичането на 15 работни дни от представянето на всички изискуеми по чл. 106 ал.3 от КЗ доказателства или изтичането на срока по чл. 496 ал.1 от ГПК. Следва да си има предвид обаче, че в хипотезата на пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка „ГО“ в застрахователната сума по чл. 429 от КЗ се включва дължимото от застрахования спрямо увреденото лица обезщетение за забава за периода от момента на уведомяване на застрахователя респ. предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя / в този смисъл решение 128/04.02.2020 г. по дело 2466/2018 г. на Първо ТО на ВКС, решение 167/30.01.2020 г. по дело 2273/2018 г. на Второ ТО на ВКС/ т.е. обезщетението за забава се следва от 23.03.2023 г., съобразно датата на уведомяване на застрахователя – ответник.

По разноските: В съдебно заседание на 26.02.2024 г. процесуалният представител на ищцата е заявил искане да му се заплати възнаграждение по реда на чл. 38 ал.1 т.2 от ЗА. Направеното искане е заявено в преклузивния по ГПК срок. Обстоятелството, че процесуалното представителство е

осъществено по сочения е ред е установено с оглед записванията в договора за правна помощ и съдействие, легитимиращ процесуалния представител с валидна представителна власт / стр. 77 в делото/. При цената на заявените искове, минималният размер на адвокатско възнаграждение, съобразно Наредба 1/2004 г. възлиза на сумата от 4 429, 20 лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото и извършените по него процесуални действия, настоящият съдебен състав намира, че възнаграждението следва да се определи съобразно посоченото в наредбата. Припадащата се част от него, съобразно уважената част от исковите възлиза на сумата от 3 380, 08 лв.

На основание чл. 78 ал.3 от ГПК на ответника се следва припадащата се част от разноските, посочени в списъка по чл. 80 от ГПК сумата от 1 049, 13 лв. с оглед отхвърлената част от иска и при съблюдаване възражението, заявено на основание чл. 78 ал.5 от ГПК от ищеца, което с оглед данните по делото настоящият съдебен състав намира за основателно.

На основание чл. 78 ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СГС сумата от 1 946, 43 лв. – ДТ и съдебни разноски, платени от бюджета на съда.

Въз основа на изложените съображения, Софийски градски съд, I-19 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК - 3.“ АД, ЕИК *****, със съдебен адрес: гр. София, бул. ***** – адв. И. Т. на основание чл. 432 ал.1 от КЗ да заплати на К. Д. Р., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. ***** вляво – адв. Я. Д. сумата от 29 100 /двадесет и девет хиляди и сто/ лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от ПТП, реализирано на 10.02.2023 г. в гр. София, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 23.03.2023 год. до окончателното ѝ изплащане като отхвърля искът за горницата до пълния предявен размер от 40 000 лв., както и сумата от 2 792 /две хиляди седемстотин деветдесет и два/ лв. – обезщетение за имуществени вреди по фактура № 70000/14.02.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 23.03.2023 год. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК - 3.“ АД, ЕИК *****, със съдебен адрес: гр. София, бул. ***** – адв. И. Т. да заплати на основание чл. 38 ал.1 т.2 от ЗА

на адв. Я. Д. сумата 3 380, 08 лв.– адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА К. Д. Р., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. ***** вляво – адв. Я. Д. да заплати на основание чл. 78 ал.3 от ГПК на ЗАД „ОЗК - 3.“ АД, ЕИК *****, със съдебен адрес: гр. София, бул. ***** – адв. И. Т. на основание сумата от 1 049, 13 лв. – разноси.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК - 3.“ АД, ЕИК *****, със съдебен адрес: гр. София, бул. ***** – адв. И. Т. на основание чл. 78 ал.6 от ГПК да внесе по сметка на СГС сумата от 1 946, 43 лв. – ДТ и съдебни разноси, платени от бюджета на съда.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред САС, в двуседмичен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски градски съд: _____